Léta snad z úcty k tradici kupuji celou krabici a přes ní i papír balící cítím, že G řekneš:
 C Ami C Ami C Ami C Ami Dmi
 R: Ty jsi má, levandulová, úplně celá, celičká levandulová, nádherně G Dmi G Dmi G

hmm – levandulová.

G

Dmi

1. Za mostem v úzké ulici je krámek z dálky vonící meduňkou, rdesnem, skořicí,

ale hlavně – ach jo...

levandulová,

levandulová.

vzdychám – ach jo...

Dmi

4. Sotva však cinkneš za vraty, otevřu, koukám, no a ty upadáš vesměs v záchvaty a vždycky voláš:

Ne vždycky vařím dobroty a občas mívám teploty a nekapu ti do noty a často

- R: Ty jsi má, levandulová, nádherně celá levandulová, famózně levandulová, levandulová.
 5. Už dobře pětadvacet let si honem běžíš přivonět a dřív, než začneš vyprávět,
- 5. Už dobře pětadvacet let si honem běžíš přivonět a dřív, než začneš vyprávět, cos viděl, šeptáš ach jo...
- 6. Mívám chuť žárlit na ten květ, to ovšem znáš už nazpaměť, ať uschlé lístky vezme čert, říkáš i bez nich ach jo...

R: Budeš má, levandulová, navždycky celá, celičká levandulová, famózně, nádherně